

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 16 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0884
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0304-A

Verzoekende partij	de vzw MILIEUFRONT OMER WATTEZ , met woonplaatskeuze te 9700 Oudenaarde, Dijkstraat75
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 januari 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 november 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zingem van 9 augustus 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan het gemeentebestuur Zingem (hierna: de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het vernieuwen van de kasseiverharding door asfaltverharding op de percelen gelegen te 9750 Zingem, Lange Aststraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 februari 2019.

De heer L.D.B voert het woord voor de verzoekende partij. Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 15 maart 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zingem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het vernieuwen van de kasseiverharding door asfaltverharding" op de percelen gelegen te 9750 Zingem, Lange Aststraat zn.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Oudenaarde', vastgesteld met koninklijk besluit van 24 februari 1977, deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels in parkgebied.

Het perceel ligt volgens de landschapsatlas binnen de ankerplaats 'Kasteeldomeinen van Aaishove, Lozer, Mullem en Wannegem'.

Het terrein ligt tevens in de ankerplaats "Schelde-Leie interfluvium", definitief aangeduid bij ministerieel besluit van 6 december 2012 (B.S. 22 januari 2013)

De Lange Aststraat is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. De beschrijving hiervan luidt als volgt:

"Landelijke straat van het dorpscentrum (Huiseplein) naar de wijk de Ast te Mullem. Bij het begin van de straat (bij nummer 1) en op de splitsing met Kolpaart staan twee bakstenen pijlerkapelletjes van de ommegang met voorstelling van "De ten Hemelopneming" en "De Nederdaling van de Heilige Geest."

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 31 maart 2017 tot en met 29 april 2017, dient de verzoekende partij een van de vijf bezwaarschriften in.

Het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, adviseert op 28 maart 2017 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap Onroerend Erfgoed deelt op 29 maart 2017 mee dat geen advies vereist is.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 9 augustus 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college beslist:

" ...

De vijf bezwaarschriften bevatten gelijkaardige argumenten, vandaar dat deze hieronder gezamenlijk behandeld worden;

De klagers kunnen niet akkoord gaan met de aanvraag stedenbouwkundige vergunning omwille van de hierna vermelde redenen:

1) De huidige kasseien zijn in vrij goede staat;

2) Er is een apart en veilig fietspad aanwezig ter hoogte van de kasseistrook;

3) Kasseien als wegverharding zijn duurzaam en dienen als snelheidsremmer;

4) Het vervangen van de kasseien door asfalt leidt tot een degradatie van de mooie landelijke omgeving van Huise;

5) Enerzijds vroeg de gemeente destijds aan het Agentschap Onroerend Erfgoed de bescherming aan van de kasseiverharding en anderzijds vraagt ze nu de asfaltering aan van dit gedeelte van de Lange Aststraat;

6) Niet zoveel mensen, behalve enkele burens die verplicht geïnformeerd werden, zijn op de hoogte van deze aanvraag;

7) De financiële impact van de heraanleg in asfalt;

- 8) Het verloren gaan van het karakteristieke en essentiële uitzicht van onze streek;
- 9) Het verloren gaan van het historische, culturele en sportieve belang van de Lange Aststraat;
- 10) De aanwezige erfgoedwaarde van de Lange Aststraat;
- 11) De nieuwe residentiële wijk (verkaveling) in Huise is aangelegd in kasseien terwijl men ondertussen de intentie heeft om de bestaande kasseien van de Lange Aststraat te vervangen door asfalt;
- 12) De Lange Aststraat ligt binnen een waardevol cultuurhistorisch landschap;

Conclusie:

- 1) De wegverharding van het gedeelte van de Lange Aststraat vanaf de tunnel onder de N60 tot +/- aan het Hagepreekpad is aan vervanging toe. Er bevinden zich talrijke verzakkingen in het wegdek;
→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond;**
- 2) Er is inderdaad een apart en veilig fietspad aanwezig ter hoogte van de kasseistrook. Maar wielertoeristen gebruiken dit fietspad vaak niet en rijden op de kasseistrook, wat tot onveilige verkeerssituaties kan leiden;
→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond;**
- 3) De kasseien zijn kleinschalige materialen en hebben als onderfundering steenslag, dit leidt op termijn tot verzakkingen. De asfaltverharding is een monoliete verharding met een stevigere onderverharding;
Op het korte gedeelte van de Lange Aststraat uitgevoerd in kasseiverharding wordt niet trager gereden dan op het gebetonneerd deel van de Lange Aststraat;
→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond;**
- 4) Het karakteristieke uitzicht van onze streek wordt vooral bepaald door het glooiende landschap, de prachtige vergezichten, het park van het kasteel Den Ast met zijn dreven;
De kasseiweg heeft volgens het Agentschap Onroerend Erfgoed geen of geringe erfgoedwaarde, dit blijkt uit de brief dd. 17 november 2016 van het Agentschap Onroerend Erfgoed waarin vermeld wordt dat de erfgoedwaarde van de kasseiweg niet van dien aard is om in aanmerking te komen voor bescherming;
Het typische landschap en de steile heuvelrug van de Lange Aststraat blijft door de asfaltering behouden!;
→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond;**
- 5) De gemeente vroeg destijds op 12 januari 2012 de beschermingsaanvraag bij het Agentschap Onroerend Erfgoed aan, maar uit de brief dd. 17 november 2016 van het Agentschap onroerend erfgoed blijkt dat de erfgoedwaarde niet van dien aard is dat de kasseiweg in aanmerking komt voor bescherming;
Het college van burgemeester en schepenen besliste om de kasseiverharding te asfalteren, omwille van het feit dat het Agentschap Onroerend Erfgoed geen of geringe waarde aan de kasseiweg toekent!
Als adviesinstantie hebben zij de kennis in huis om hier een objectief advies over uit te brengen!;
→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond;**
- 6) Het openbaar onderzoek werd georganiseerd conform de wettelijke bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 2001 en bij besluit van de Vlaamse Regering van 8 maart 2002;
De aanpalende zakelijk gerechtigden werden per aangetekende zending in kennis gesteld van het openbaar onderzoek, de bekendmaking van het openbaar onderzoek werd aangeplakt aan het gemeentehuis en de bekendmaking werd conform art. 5.

aangebracht aan elke zijde waar men van op de openbare weg de grens van de werken bereikt;

→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond;**

- 7) Het vervangen van de kasseiverharding door een asfaltverharding heeft inderdaad een financiële kost, maar de heraanleg van de kasseien leidt tot nog een hogere financieel kostenplaatje.

Dit is geen stedenbouwkundig aspect!;

→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond;**

- 8) Het karakteristieke uitzicht van onze streek wordt vooral bepaald door het glooiende landschap, de prachtige vergezichten, het park van het kasteel Den Ast met zijn dreven; De kasseiweg heeft volgens het Agentschap Onroerend Erfgoed geen of geringe erfgoedwaarde, dit blijkt uit de brief dd. 17 november 2016 van het Agentschap Onroerend Erfgoed waarin vermeld wordt dat de erfgoedwaarde van de kasseiweg niet van dien aard is om in aanmerking te komen voor bescherming; Het typische landschap en de steile heuvelrug van de Lange Aststraat blijft door de asfaltering behouden!;

→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond.**

- 9) Zie 8) + De steile heuvelrug van de Lange Aststraat blijft door de asfaltering behouden en het blijft tevens een sportieve uitdaging om deze heuvelrug te beklimmen;

→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond.**

- 10) De gemeente vroeg destijds op 12 januari 2012 de beschermingsaanvraag bij het Agentschap Onroerend Erfgoed aan, maar uit de brief dd. 17 november 2016 van het Agentschap onroerend erfgoed blijkt dat de erfgoedwaarde niet van dien aard is dat de kasseiweg in aanmerking komt voor bescherming;

Het college van burgemeester en schepenen besliste om de kasseiverharding te asfalteren, omwille van het feit dat het Agentschap Onroerend Erfgoed geen of geringe waarde aan de kasseiweg toekent!

Als adviesinstantie hebben zij de kennis in huis om hier een objectief advies over uit te brengen!;

→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond;**

- 11) De verkaveling ter hoogte van de Frans August Gevaertstraat werd door de privéverkavelaar aangelegd in een kasseiverharding, omwille van het feit dat deze verharding direct aansluit bij het type verharding van de dorpskern van Huise; Het gedeelte van de Lange Aststraat in kasseiverharding bevindt zich meer aan de rand van de deelgemeente Huise, waar kasseien zelden tot niet voorkomen; Het gedeelte van de Lange Aststraat in kasseiverharding vormt, door de onderbreking met de betonverharding, geen eenheid met de kasseiverhardingen in de dorpskern!;

→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond;**

- 12) Zie puntje 8;

→ **Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond;**

Besluit: De bezwaren zijn ontvankelijk en ongegrond (zie bovenvermelde argumentatie);

(...)

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De ingediende aanvraag is volledig;

De aanvraag is in overeenstemming met het geldend plan, zoals hoger omschreven;

Het openbaar onderzoek leverde vijf bezwaren op;

De bezwaren zijn ontvankelijk en ongegrond (zie bovenvermelde argumentatie);

Op 4 april 2017 bracht het Departement Landbouw en Visserij een gunstig advies met voorwaarden uit; Het agentschap Onroerend Erfgoed berichtte op 29 maart 2017 dat er geen advies vereist is door Onroerend Erfgoed;

Het Agentschap Onroerend Erfgoed onderzocht de erfgoedwaarde van de kasseiweg in het kader van een eerdere beschermingsaanvraag, deze is niet van dien aard dat deze in aanmerking komt voor bescherming (zie brief dd. 17 november 2017);

Het college van burgemeester en schepenen besliste om de kasseiverharding te asfalteren, omwille van het feit dat het Agentschap Onroerend Erfgoed geen of geringe waarde aan de kasseiweg toekent!

Als adviesinstantie hebben zij de kennis in huis om hier een objectief advies over uit te brengen!;

Het karakteristieke uitzicht van onze streek wordt vooral bepaald door het glooiende landschap, de prachtige vergezichten, het park van het kasteel Den Ast met zijn dreven;

De kasseiweg heeft volgens het Agentschap Onroerend Erfgoed geen of geringe erfgoedwaarde, het typische landschap en de steile heuvelrug van de Lange Aststraat blijft door de asfaltering behouden!

De aanvraag stedenbouwkundige vergunning omvat infrastructuurwerken, meer bepaald de heraanleg van de wegenis (de oorspronkelijke configuratie of bestrating van de wegenis wordt gewijzigd) langsheen het tracé; dit behoort tot de beslissingsbevoegdheid van de gemeenteraad;

De gemeenteraad van de gemeente Zingem keurde de zaak der wegen goed in de zitting van dd. 22 juni 2017 (zie uittreksel uit de notulen van de gemeenteraad in bijlage);

De wegverharding vertoont talloze verzakkingen en is aan vervanging toe;

Het betreft een gemeentelijke kasseiweg, waarvan men het wegdek wenst te verduurzamen door een asfaltverharding aan te brengen;

De toegankelijkheid van de aanpalende landbouwgebruiksgronden blijft verzekerd;

Rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de analyse (in bijlage) blijkt dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn;

Het project wordt ontheven van de project-MER-plicht, deze kan redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten bevatten;

De aanvraag doet geen afbraak aan het woonklimaat, noch aan het karakter van de bebouwde omgeving;

De voorgenomen werken kaderen in een goede ruimtelijke ordening;

De aanvraag is stedenbouwkundig aanvaardbaar; de vergunning kan verleend worden;

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving;

De aanvraag is voor vergunning vatbaar;

...

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 15 september 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 november 2017 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Er wordt geen hoorzitting georganiseerd.

De verwerende partij verklaart het beroep op 16 november 2017 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater is niet van toepassing, gezien de werken op openbaar domein plaatsvinden (artikel 4).

De voorliggende aanvraag omvat geen uitbreiding van de bebouwde of verharde oppervlakte; het gaat om de vernieuwing van een wegverharding binnen de bestaande wegzate, zodat kan geoordeeld dat door het uitvoeren van de aangevraagde werken of handelingen geen schadelijk effect voor de waterhuishouding zal ontstaan.

De doelstellingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad. Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat voorliggende aanvraag de watertoets doorstaat.

2.2 Archeologietoets

Bij deze aanvraag dient geen bekrachtigde archeologienota gevoegd te worden (binnen gabariet bestaande lijninfrastructuur).

2.3 De MER-toets

Bij de aanvraag is een MER-screening gevoegd. Hieruit blijkt dat voor het project geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

De aanvraag betreft de vervanging van een gedeelte weg in kasseiverharding door asfaltverharding.

Gelet op de locatie, aard en omvang van het aangevraagde kunnen in alle redelijkheid de bevindingen in de screeningsnota aangenomen worden en wordt geoordeeld dat het project geen aanzienlijke milieueffecten kan veroorzaken.

2.4 De juridische aspecten

De aanvraag, voor de vervanging van een wegverharding in deels landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels parkgebied, is niet volledig in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

Artikel 4.4.7. VCRO is evenwel van toepassing:

(...)

Het besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de VCRO (verv. BVR 24 juli 2009, art. 1) en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester stelt in artikel 3:

(...)

Aldus kan op basis van voormelde regeling op geldige wijze afgeweken worden van de gewestplanbestemming.

De aanvraag doorstaat de juridische toets.

2.5 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Het voorwerp van deze aanvraag is een vervanging van het gedeelte van de Lange Astraat dat momenteel uitgevoerd is in kasseien door een asfaltverharding.

De vernieuwing wordt uitgevoerd over een afstand van ± 435 m.

Het hoofddoel van deze vervangingswerken is een verbetering van het wegdek, dat momenteel diverse verzakkingen vertoont.

*De werken geschieden volledig op openbaar domein en zijn van openbaar nut.
De gemeenteraad van Zingem is in zitting van 22 juni 2017 overgegaan tot goedkeuring van de zaak van de wegen.*

De bezwaren van appellant zijn gericht tegen het teloorgaan van cultureel erfgoed en landschappelijke kwaliteit.

De Lange Aststraat betreft een gemeentelijke verbindingsweg tussen de N60 en de woonkern Huise. De weg kent een uitgesproken landelijk karakter en voert door een landschappelijk waardevol open landbouwgebied. Ter hoogte van de kasseiweg bevindt zich langs de zuidelijke zijde van de weg het kasteel/parkdomein van Ast.

De weg kent een totale afstand van ca. 1,5 km. Over een afstand van \pm 435 m is de rijweg momenteel uitgevoerd in kasseien. De rijweg zelf heeft een breedte van maximum 5 m, waarnaast een vrijliggend voet- en fietspad aanwezig is, van de rijweg gescheiden door een haag.

De Lange Aststraat is opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Hierbij dient reeds vastgesteld dat bij de omschrijving in de inventaris geen enkele melding gemaakt wordt van de kasseistrook.

Er wordt verwezen naar een 'landelijke straat van het dorpscentrum (Huiseplein) naar de wijk de Ast te Mullem' en naar de aanwezigheid van 2 kapelletjes.

Het ontbreken van een duidelijke verwijzing naar de kasseien nuanceert reeds het belang van de aanwezigheid ervan.

Er wordt geoordeeld dat door het plaatselijk wijzigen van de wegverharding het landelijke karakter van deze weg en de omgeving niet wordt verstoord.

Het bestaande wegtracé blijft behouden; er wordt geen uitbreiding van de rijweg gecreëerd. Het blijft een smalle rijbaan van 5 m breed.

De aanvraag voorziet in een verbetering van het wegdek van een gemeentelijke verbindingsweg, tussen de dorpskern van Huise en de N60, dat verzakkingen kent en conform het gemeentebestuur aan vervanging toe is.

De te vervangen kasseistrook betreft een tussenliggende strook die aansluit op gedeelten van de weg die al in asfalt liggen. De kasseistrook bedraagt ca. 1/3 van de totale lengte van de Lange Aststraat tussen Huise en de N60.

De kasseistrook sluit niet aan bij een dorpskern.

De werken hebben enkel betrekking op de rijbaan, en de opbouw van de weg, met naastliggend gescheiden fiets- en voetpad, blijft ongewijzigd behouden. Door dit behoud van de opdeling van de weg en door het gegeven dat het enkel een heraanleg binnen de oorspronkelijke configuratie betreft, kan gesteld dat de visuele impact van de vernieuwing beperkt blijft. De kleinschaligheid en landelijkheid van deze baan en haar omgeving blijft bestaan.

De helling in de straat, kenmerkend voor dit heuvelige landschap aan de rand van de Vlaamse Ardennen, blijft ongewijzigd behouden.

De kasseiweg paalt aan de zuidelijke zijde aan de dichte en hoge begroeiing van het naastliggende parkdomein, wat dit gedeelte van de baan een eigen gesloten karakter biedt. Dit aspect van het straatbeeld blijft eveneens ongewijzigd behouden.

Het landschap, dat gekenmerkt wordt als een open glooiend landschap met vergezichten enerzijds en anderzijds het afgesloten kasteeldomein, waartussen de betreffende gemeentelijke verbindingsweg loopt, wordt niet aangetast door de gewijzigde verharding.

In dit opzicht wordt geoordeeld dat de landschappelijke waarde van de weg ook na de gevraagde werken behouden blijft.

Er dient daarbij rekening gehouden dat de wegenis ter plaatse niet altijd in kasseien zal geweest zijn. Ook de kasseien zijn historisch enkel een referentie naar een bepaalde periode in de geschiedenis.

Voor fietsers, wandelaars en recreanten zal de vernieuwing weinig impact hebben, aangezien het naastliggend fiets- en voetpad ongewijzigd blijft.

De verkeersveiligheid komt niet in het gedrang door de wijziging van het wegdek. Er zijn geen aantoonbare gegevens dat een kasseiverharding tot een lagere snelheid leidt dan een geasfalteerde weg.

Er dient dan ook geconcludeerd dat de voorgestelde werken niet van die aard zijn dat zij de goede plaatselijke aanleg zullen verstoren.

De motivering zoals aangegeven door het gemeentebestuur (zie rubriek 1.6), en ook de beoordeling van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen (zie rubriek 1.5), kan integraal worden bijgetreden.

De aanvraag doorstaat de toets van de goede ruimtelijke ordening.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 4.3.1, §§1-2 VCRO *juncto* artikel 1.1.4 VCRO, van de materiële motiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de formele motivering, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De verzoekende partij voert aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de motieven van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen integraal bijtreedt, zonder de argumenten uit het beroepschrift te beantwoorden.

Een eerste grief waarop de verwerende partij niet afdoende ingaat, is het feit dat het agentschap Onroerend Erfgoed zich enkel heeft uitgesproken over de vraag of de kasseistrook als monument kan worden beschermd en dus niet over de aanvraag. Bovendien staat in het antwoord van het agentschap uitdrukkelijk dat de kasseiweg erfgoedwaarde op lokaal niveau kan hebben en dat het aan de gemeentelijke overheid is om een eigen erfgoedbeleid uit te stippelen om het behoud te ondersteunen.

De verzoekende partij wijst erop dat de Lange Aststraat is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed en dat de straat hierin beschreven staat als een landelijke straat. Zij voert aan dat de verwerende partij in haar beoordeling van de erfgoedwaarde onvoldoende stilstaat bij het begrip 'landelijk'. Een kasseiweg sluit immers meer aan bij de definitie van 'landelijk', dan een verharde geasfalteerde of betonnen weg. Het landelijke aspect van de weg zal dan ook verloren gaan door het vervangen van de kasseien door een vlakke verharding. De verwerende partij

beschrijft bovendien niet wat volgens haar de landelijke eigenschappen van de weg zijn en motiveert niet waarom de kasseien niet zouden kunnen worden aanzien als landelijk. De enkele omstandigheid dat het woord 'kassei' ontbreekt in de omschrijving in de inventaris is geen vrijgeleide om te stellen dat de kasseien niet mee het landelijk karakter bepalen. De verzoekende partij citeert vervolgens nog uit enkele publicaties waaruit volgens haar blijkt dat kasseien behoren tot verhardingen met landelijk karakter, terwijl dit niet het geval is voor asfaltverharding.

De verzoekende partij heeft in haar beroepschrift ook gewezen op de ligging van de aanvraag in een ankerplaats en de landschappelijke waarde waarop in de beschrijving van de ankerplaats gewezen wordt. Hierin komt immers de sterke historische en sociaal-culturele band naar voor en het feit dat een kasseiweg een van de componenten is die de band tussen de verschillende componenten in het landschap concretiseren. De verwerende partij kan niet volstaan met te stellen dat de *“landelijkheid van deze baan en haar omgeving blijft bestaan”* aangezien hieruit niet duidelijk blijkt op grond van welke precieze en duidelijk omschreven landelijke kenmerken van de te verdwijnen kasseiverharding ze tot haar oordeel is gekomen.

Een tweede aspect dat in het beroepschrift van de verzoekende partij werd bekritiseerd en onbeantwoord blijft in de bestreden beslissing gaat over de visueel-vormelijke elementen en cultuurhistorische aspecten die onlosmakelijk samengaan met kasseistroken. De verzoekende partij had gewezen op de omschrijving van de ankerplaats waarin staat dat kasseiwegen de band tussen de verschillende componenten visualiseren en had ook een fotoreeks bijgevoegd waaruit blijkt dat de kasseien het landschapsbeeld mee vormgeven. De verwerende partij betreft deze elementen evenwel niet in haar beoordeling en oordeelt dat de visuele impact van de vernieuwing beperkt blijft omdat de configuratie van de weg behouden blijft. De verzoekende partij merkt hierbij op dat naast de configuratie van de weg, de aankleding ervan een visueel minstens even belangrijk aspect is. Zoals blijkt uit de omschrijving van de ankerplaats, ondersteunen de kasseien het landschapsbeeld. De verzoekende partij wees in haar beroepschrift eveneens op publicaties van de Vlaamse overheid waaruit blijkt dat kasseien een belangrijk relict zijn in het landschap, maar de verwerende partij laat dit onbeantwoord in de bestreden beslissing en vermeldt enkel andere elementen van het landschap zodat de beschrijving van het landschap onvolledig is.

De verzoekende partij merkt op dat de verwerende partij in de bestreden beslissing erkent dat er een cultuurhistorisch aspect samenhangt met kasseien, maar niet ingaat op de vraag of aan de nieuwe weg nog enig cultuur-historisch aspect verbonden is. De verwerende partij kan niet volstaan met enkel te stellen dat de kasseiweg iets historisch is maar dat er nu iets nieuws van deze tijd in de plaats komt. De verwerende partij dient hierbij een afdoende ruimtelijke afweging te maken tussen verschillende maatschappelijke activiteiten en laat na om dit te doen.

De verzoekende partij argumenteert verder dat de bestreden beslissing intern tegenstrijdig is waar enerzijds wordt geoordeeld dat het aangevraagde onverenigbaar is met de gewestplanbestemming en anderzijds dat er geen effect is op het landschap en het park.

Een derde argument dat de verwerende partij onbesproken laat, is het recreatieve belang en het gebruiksgenot van de kasseien voor wandelaars en fietsers. Ook blijft het argument onbesproken dat door het verdwijnen van de kasseien de weg meer als sluipteg door autoverkeer gebruikt zal worden. De verwerende partij zet in de bestreden beslissing uiteen dat het naastliggend fiets- en voetpad ongewijzigd blijft, maar gaat hiermee voorbij aan het feit dat de verzoekende partij erop wees dat de kasseistrook regelmatig werd aangedaan in de Ronde van Vlaanderen en de Kasseienroute. De verwerende partij betreft deze concrete maatschappelijke activiteit niet in haar beoordeling. Bovendien stelt de verwerende partij onterecht dat het vervangen van kasseien door asfaltverharding geen hogere snelheid met zich meebrengt. Het is aannemelijk dat er met een

lagere snelheid gereden wordt over kasseistroken. De verwerende partij gaat evenmin in op het argument dat de weg meer gebruikt zal worden door sluipverkeer.

2.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij de beweerde schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met uitzondering van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel, niet concreet uiteenzet zodat het middel in deze mate onontvankelijk is.

Verder citeert de verwerende partij haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, waarin uitdrukkelijk gemotiveerd is over de erfgoedwaarde en het landelijk karakter van de bestaande weg en de impact van het aangevraagde hierop. Anders dan de verzoekende partij dit ziet, hangt de erfgoedwaarde en het landelijk karakter niet enkel af van het type verharding, maar ook van onder andere de ligging, het traject, het gabarit van de wegenis en de omkadering. Dit geldt eveneens voor Romeinse heirbanen, die duidelijk (h)erkend worden door hun kaarsrechte ligging in het landschap. Het beperkte gabarit en de ligging buiten de bebouwde omgeving maken dat een weg gevoelsmatig bestempeld wordt als landelijke weg. De visie van de verzoekende partij dat de erfgoedwaarde en landelijkheid enkel afhangt van de kasseiverharding is dan ook te beperkt. Ook het visueel-vormelijke, cultuurhistorische en landelijke karakter laat de verzoekende partij volgens de verwerende partij enkel afhangen van de kasseiverharding. Zij meent terecht te hebben kunnen oordelen dat deze aspecten in hoofdzaak bepaald worden door andere zaken dan de verharding.

De verwerende partij argumenteert verder dat er geen sprake is van een tegenstrijdige motivering. Het aangevraagde is immers deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels in parkgebied en het herstellen van een wegenis is geen zone-eigen functie in agrarisch gebied of parkgebied. De verwerende partij kon, geheel los van deze vaststelling, stellen dat het aangevraagde geen onaanvaardbare impact heeft op het landschap en op het park, hetgeen twee feitelijkheden zijn die ruimtelijk aanwezig zijn. De bewering van de verzoekende partij berust op een verkeerde interpretatie van de bestreden beslissing.

De verwerende partij licht verder toe wel degelijk de grief van de verzoekende partij over de grotere kans op sluipverkeer en hogere snelheden beantwoord te hebben in de bestreden beslissing en terecht te hebben geoordeeld dat er voor de zwakke weggebruiker niets wijzigt om er niet geraakt wordt aan het afgescheiden fietspad. Zij kon eveneens stellen dat een kasseiverharding of asfaltverharding geen invloed heeft op de snelheid van een wagen. Het wetenschappelijke artikel waarnaar de verzoekende partij verwijst, doet niet anders besluiten. In centrale stadsdelen bestaat het verkeersremmende aspect van kasseien uit het aangeven van een exclusieve of speciale omgeving, niet omdat er niet snel over zou kunnen worden gereden.

3.

De verzoekende partij voegt nog toe dat de verwerende partij het visueel-vormelijke aspect en het landelijk karakter van de kasseien probeert te minimaliseren, terwijl de bestrating het allereerste aspect is waarmee de gebruiker van de weg geconfronteerd wordt. Wat betreft de Romeinse heirbanen waarnaar de verwerende partij in haar antwoordnota verwijst, merkt de verzoekende partij op dat de kasseien altijd bepalend zijn geweest als visueel-vormelijk element van die weg.

Verder geeft de verwerende partij in haar antwoordnota volgens de verzoekende partij een louter subjectief oordeel waar zij stelt dat het beperkt gabarit en de ligging buiten de bebouwde omgeving aspecten zijn waardoor een weg gevoelsmatig bestempeld wordt als een landelijke weg. De verwerende partij brengt immers geen stukken bij die deze visie ondersteunen. De verzoekende partij verwijst hierbij nog naar een krantenartikel en de stedenbouwkundige voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan waaruit blijkt dat de bewering van de verwerende partij niet klopt.

De verzoekende partij benadrukt dat zij niet beweert dat de landelijkheid en de erfgoedwaarde enkel zou afhangen van de kasseien. Echter blijkt uit alle elementen, waaronder de door haar bijgebrachte documenten waaruit blijkt dat kasseien een erfgoedwaarde hebben, de definitie van landelijkheid en de omschrijving van de ankerplaats waarin de kasseiwegen expliciet worden vermeld, dat de kasseien een belangrijk element zijn. De kasseien zijn medebepalend voor onder meer de visuele en cultuurhistorische aspecten van een straat. Door dit te negeren, heeft de verwerende partij kennelijk onredelijk gehandeld.

Over de repliek van de verwerende partij dat er voor de zwakke weggebruiker niets wijzigt, merkt de verzoekende partij nog op dat deze stelling niet klopt aangezien fietsers niet meer zullen kunnen rijden over deze kasseistrook. Wat betreft het verkeersremmend effect van kasseien verwijst de verzoekende partij nog naar ander projecten van de Vlaamse overheid waaruit blijkt dat kasseien wel degelijk een verkeersremmend effect kunnen hebben.

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij voert aan dat het middel onontvankelijk is in de mate dat de verzoekende partij de beweerde schending van de formele motiveringsplicht en het rechtszekerheidsbeginsel niet betreft op de bestreden beslissing.

De verwerende partij kan hierin niet worden bijgetreden. De verzoekende partij zet wat betreft de formele motiveringsplicht uitdrukkelijk uiteen dat de verwerende partij tal van elementen uit het beroepschrift onbeantwoord laat en wat betreft het rechtzekerheidsbeginsel dat de verwerende partij zonder enige motivering afwijkt van de vigerende wetgeving en rechtspraak, onder andere wat betreft het beoordelen van beroepsgrievens.

De exceptie wordt verworpen.

2.1

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b) VCRO volgt dat een vergunning moet worden geweigerd als de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en rekening dient te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.2

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing te vermelden motieven moeten bovendien afdoende zijn.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Wanneer de vergunningverlenende overheid afwijkt van doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, of, indien tijdens deze procedure bezwaren en opmerkingen zijn geformuleerd over een relevant en te beoordelen aspect, geldt in principe dat zij haar beslissing op dat punt des te zorgvuldiger dient te motiveren. Het gegeven dat de betrokken adviezen, opmerkingen of bezwaren niet punt voor punt moeten weerlegd worden, doet aan het bovenstaande geen afbreuk. De vergunningverlenende overheid moet aangeven of afdoende laten blijken waarom zij de argumentatie in het advies, hetzij in de bezwaren en opmerkingen niet volgt. Het louter tegenspreken van die argumentatie volstaat derhalve niet. Uit de bestreden beslissing moet blijken waarom in tegengestelde zin wordt beslist.

3.1

Met de bestreden beslissing verleent de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het vervangen van een kasseiverharding door asfaltverharding in de Lange Aststraat over een afstand van ongeveer 435 meter.

De partijen betwisten niet dat de Lange Aststraat gelegen is in een ankerplaats en is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet afdoende heeft gemotiveerd in het licht van de door haar aangevoerde beroepsargumenten.

De verzoekende partij heeft er in haar beroepschrift onder meer op gewezen dat het agentschap Onroerend Erfgoed zich niet heeft uitgesproken over de voorliggende aanvraag, maar enkel over de vraag om de weg als monument te beschermen, met vermelding dat het om lokaal erfgoed gaat. De verzoekende partij stelt tevens dat de visueel-vormelijke elementen en de cultuurhistorische aspecten, die onlosmakelijk samengaan met kasseistroken, nergens aan bod zijn gekomen in de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen. Zij licht hierbij toe dat een kasseiweg een visueel zichtbare component en een belangrijk cultuurhistorisch element in het landschap is en dus een belangrijk onderdeel vormt van het landschap in de streek. Bovendien hebben de kasseien een recreatief belang voor wandelaars en fietsers en zal het verdwijnen van de kasseiverharding tot gevolg hebben dat de weg meer als sluipteg voor autoverkeer zal worden gebruikt.

3.2

De verwerende partij acht het gevraagde in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening:

“ ...

De bezwaren van appellant zijn gericht tegen het teloorgaan van cultureel erfgoed en landschappelijke kwaliteit.

De Lange Aststraat betreft een gemeentelijke verbindingsweg tussen de N60 en de woonkern Huise. De weg kent een uitgesproken landelijk karakter en voert door een landschappelijk waardevol open landbouwgebied. Ter hoogte van de kasseiweg bevindt zich langs de zuidelijke zijde van de weg het kasteel/parkdomein van Ast.

De weg kent een totale afstand van ca. 1,5 km. Over een afstand van ± 435 m is de rijweg momenteel uitgevoerd in kasseien. De rijweg zelf heeft een breedte van maximum 5 m,

waarnaast een vrijliggend voet- en fietspad aanwezig is, van de rijweg gescheiden door een haag.

De Lange Aststraat is opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

Hierbij dient reeds vastgesteld dat bij de omschrijving in de inventaris geen enkele melding gemaakt wordt van de kasseistrook.

Er wordt verwezen naar een 'landelijke straat van het dorpscentrum (Huiseplein) naar de wijk de Ast te Mullem' en naar de aanwezigheid van 2 kapelletjes.

Het ontbreken van een duidelijke verwijzing naar de kasseien nuanceert reeds het belang van de aanwezigheid ervan.

Er wordt geoordeeld dat door het plaatselijk wijzigen van de wegverharding het landelijke karakter van deze weg en de omgeving niet wordt verstoord.

Het bestaande wegtracé blijft behouden; er wordt geen uitbreiding van de rijweg gecreëerd. Het blijft een smalle rijbaan van 5 m breed.

De aanvraag voorziet in een verbetering van het wegdek van een gemeentelijke verbindingsweg, tussen de dorpskern van Huise en de N60, dat verzakkingen kent en conform het gemeentebestuur aan vervanging toe is.

De te vervangen kasseistrook betreft een tussenliggende strook die aansluit op gedeelten van de weg die al in asfalt liggen. De kasseistrook bedraagt ca. 1/3 van de totale lengte van de Lange Aststraat tussen Huise en de N60.

De kasseistrook sluit niet aan bij een dorpskern.

De werken hebben enkel betrekking op de rijbaan, en de opbouw van de weg, met naastliggend gescheiden fiets- en voetpad, blijft ongewijzigd behouden. Door dit behoud van de opdeling van de weg en door het gegeven dat het enkel een heraanleg binnen de oorspronkelijke configuratie betreft, kan gesteld dat de visuele impact van de vernieuwing beperkt blijft. De kleinschaligheid en landelijkheid van deze baan en haar omgeving blijft bestaan.

De helling in de straat, kenmerkend voor dit heuvelige landschap aan de rand van de Vlaamse Ardennen, blijft ongewijzigd behouden.

De kasseiweg paalt aan de zuidelijke zijde aan de dichte en hoge begroeiing van het naastliggende parkdomein, wat dit gedeelte van de baan een eigen gesloten karakter biedt. Dit aspect van het straatbeeld blijft eveneens ongewijzigd behouden.

Het landschap, dat gekenmerkt wordt als een open glooiend landschap met vergezichten enerzijds en anderzijds het afgesloten kasteeldomein, waartussen de betreffende gemeentelijke verbindingsweg loopt, wordt niet aangetast door de gewijzigde verharding. In dit opzicht wordt geoordeeld dat de landschappelijke waarde van de weg ook na de gevraagde werken behouden blijft.

Er dient daarbij rekening gehouden dat de wegenis ter plaatse niet altijd in kasseien zal geweest zijn. Ook de kasseien zijn historisch enkel een referentie naar een bepaalde periode in de geschiedenis.

Voor fietsers, wandelaars en recreanten zal de vernieuwing weinig impact hebben, aangezien het naastliggend fiets- en voetpad ongewijzigd blijft.

De verkeersveiligheid komt niet in het gedrang door de wijziging van het wegdek. Er zijn geen aantoonbare gegevens dat een kasseiverharding tot een lagere snelheid leidt dan een geasfalteerde weg.

Er dient dan ook geconcludeerd dat de voorgestelde werken niet van die aard zijn dat zij de goede plaatselijke aanleg zullen verstoren.

De motivering zoals aangegeven door het gemeentebestuur (zie rubriek 1.6), en ook de beoordeling van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen (zie rubriek 1.5), kan integraal worden bijgetreden.

De aanvraag doorstaat de toets van de goede ruimtelijke ordening.

...”

4.1

Gelet op het voorwerp van de aanvraag, de ligging in een ankerplaats en de opname van de weg in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, zijn de cultuurhistorische en visueel-vormelijke aspecten relevante te beoordelen aandachtspunten bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. Dit geldt des te meer omdat de verzoekende partij in haar beroepschrift de landschapswaarde van de kasseiweg heeft benadrukt en heeft aangevoerd dat de visueel-vormelijke elementen en cultuurhistorische aspecten, die onlosmakelijk samengaan met de kasseistroken, niet aan bod kwamen in de beoordeling door het college van burgemeester en schepenen.

4.2

De verwerende partij treedt de beoordeling van het college van burgemeester en schepenen bij dat de kasseiweg volgens het agentschap Onroerend Erfgoed geen of geringe erfgoedwaarde heeft en dat de erfgoedwaarde van de kasseiweg niet van dien aard is om in aanmerking te komen voor bescherming. De verwerende partij voegt hieraan nog toe dat de Lange Aststraat wel is opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed, maar dat de inventaris geen melding maakt van de kasseistrook en dat het ontbreken van een duidelijke verwijzing reeds het belang van de aanwezigheid van de kasseistrook nuanceert.

De verwerende partij gaat in de bestreden beslissing niet afdoende in op de opmerkingen van de verzoekende partij over de erfgoedwaarde van de kasseiverharding.

Met de verzoekende partij wordt vastgesteld dat het agentschap Onroerend Erfgoed in antwoord op de beschermingsaanvraag uitdrukkelijk stelt dat het feit dat de beschermingsaanvraag niet wordt ingewilligd, niet betekent dat de kasseiweg geen erfgoedwaarde heeft op lokaal niveau en dat het aan de gemeentelijke overheid is om een eigen erfgoedbeleid uit te stippelen om het behoud te ondersteunen. Door de beoordeling van het college van burgemeester en schepenen bij te treden, gaat de verwerende partij dan ook voorbij aan de terechte kritiek van de verzoekende partij dat niet op grond van de weigering van de beschermingsaanvraag door het agentschap Onroerend Erfgoed kan worden gesteld dat de kasseiweg geen of slechts een geringe waarde heeft.

In de mate dat de verwerende partij overweegt dat in de inventaris niet uitdrukkelijk wordt verwezen naar de kasseien wat het belang ervan zou nuanceren, kan zij ook niet overtuigen. De Raad wijst erop dat de verwerende partij niet zonder meer aan de erfgoedwaarde van de kasseien voorbij kan gaan, temeer omdat het agentschap Onroerend Erfgoed verwijst naar de lokale erfgoedwaarde en omdat in het beroepschrift bijzondere aandacht is uitgegaan naar de ligging in een ankerplaats, de erfgoedwaarde van de kasseistrook en de impact van het vervangen van de kasseiverharding door asfaltverharding op deze erfgoedwaarde. Met deze beoordeling motiveert de verwerende partij niet concreet waarom zij van oordeel is dat het verdwijnen van de kasseiverharding aanvaardbaar is op visueel-vormelijk en cultuurhistorisch vlak.

Ook de overwegingen in de bestreden beslissing “*dat de wegenis ter plaatse niet altijd in kasseien zal geweest zijn*” en “*de kasseien zijn historisch enkel een referentie naar een bepaalde periode in de geschiedenis*” zeggen op zich niets over de cultuurhistorische of visuele waarde van de kasseien.

De verzoekende partij maakt afdoende aannemelijk dat kasseiwegen inherent een cultuurhistorische waarde (kunnen) hebben, wat overigens ook bevestigd wordt door het standpunt van het agentschap Onroerend Erfgoed met betrekking tot de lokale erfgoedwaarde.

4.3

De verzoekende partij kan ook worden gevolgd in de mate dat zij aanvoert dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de ligging van de kasseistrook in een ankerplaats. De verwerende partij heeft de ligging binnen de ankerplaats niet onderzocht en heeft hiervan zelfs geen melding gemaakt, ondanks het feit dat de verzoekende partij in haar beroepschrift uitdrukkelijk gewezen heeft op de ligging in de ankerplaats en de landschappelijke en sociaal-culturele waarde van de kasseien die hieruit blijkt.

4.4

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij in haar beoordeling niet afdoende ingaat op de cultuurhistorische en visueel-vormelijke waarde van de kasseiverharding. Zij heeft niet op een voldoende concrete en zorgvuldige wijze gemotiveerd waarom zij, in het licht van de beroepsargumenten van de verzoekende partij, het vervangen van een kasseiverharding door een asfaltverharding vergunbaar acht.

5.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat de bestreden beslissing intern tegenstrijdig is omdat de verwerende partij enerzijds oordeelt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan en hiermee lijkt aan te geven dat kasseiwegen een landschapskenmerk zijn en een sociale rol vervullen met het aanpalende park, terwijl zij anderzijds bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening overweegt dat er geen effect is op het landschap, kan zij niet worden bijgetreden.

De partijen betwisten niet dat het vervangen van een kasseiverharding door een asfaltverharding niet in overeenstemming is met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied en parkgebied volgens het gewestplan. De verwerende partij verleent de stedenbouwkundige vergunning vervolgens door toepassing te maken van de in artikel 4.4.7, §2 VCRO voorziene afwijkingsmogelijkheid voor handelingen van algemeen belang. De omstandigheid dat de verwerende partij toepassing maakt van artikel 4.4.7, §2 VCRO, betekent niet dat de aanvraag strijdig zou zijn met de goede ruimtelijke ordening. De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is te onderscheiden van de beoordeling van de overeenstemming met de gewestplanbestemming en de in artikel 4.4.7, §2 VCRO voorziene mogelijkheid om hiervan af te wijken.

7.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Tweede middel

Het tweede middel wordt niet onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 16 november 2017, waarbij aan het gemeentebestuur van Zingem de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het vernieuwen van de kasseiverharding door asfaltverharding op de percelen gelegen te 9750 Zingem, Lange Aststraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 16 april 2019 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO